

τούς τε καὶ τὰ ῥωμαϊκὰ καθ' ὅλου πράγματα· ἀπόδειξις δὲ ἔτι καὶ πρῶτος ὑπατος εἶχεν ὀνομασθῆναι πρὶν ἢ γαίην αὐτοκράτωρ.

Κατὰ μίμησιν πλέον τῶν ἀνωτέρω, προσέλαβον τὸν τοιοῦτον τίτλον καὶ ὅσοι ἄλλοι ἡγεμόνες ἐμνημονεύθησαν ἐν ἀρχῇ τῆς μικρᾶς ταύτης πραγματείας. Καὶ ἡ μὲν Βραζιλία τῷ 1500 ὑπὸ Πορτογάλλου ἀνακαλυφθεῖσα καὶ ὑπὸ τῶν Πορτογάλλων τῷ 1654 μετὰ πολλὰς περιπετείας ἀνακτηθεῖσα ἀνήκεν ἀνεκαθεν εἰς τὸ στέμμα τῆς Πορτογαλλίας, καὶ ἐκαλοῦντο μάλιστα οἱ βασιλεῖς τῆς χώρας ἐκείνης, οἱ ἐκ τοῦ οἴκου τῆς Βραγαντίας, βασιλεῖς τῆς Πορτογαλλίας καὶ τῆς Βραζιλίας. Ἐκβληθεῖσης τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας τῷ 1807 ὑπὸ τοῦ Ναπολέοντος ἐκ τῆς Εὐρώπης, κατέφυγεν αὕτη εἰς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ κράτους, τὴν Βραζιλίαν, ἀλλ' ὅτε τῷ 1821 ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἡ Βραζιλία, μετὰ πολλὰ γεγονότα, ὧν ἡ ἐξιστόρησις δὲν ἔχει τόπον ἐνταῦθα, ἀνεκήρυξεν αὐτοκράτορα τὸν ἐκ τοῦ αὐτοῦ οἴκου ἡγεμονόπαιδα Πέδρον τὸν Α', πατέρα τοῦ νῦν αὐτοκράτορος.

Καὶ ἐν τῷ Μεξικῷ δὲ δις ἔγεινε προσπάθεια νὰ ἰδρυθῆ αὐτοκρατορικὴ ἀρχή. Τῷ 1822 ὁ πρῶτος ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰσπανίας στρατηγὸς Αὐγουστίνος Ἰτουρβίδης, κηρυχθεὶς κατὰ τῆς Ἰσπανικῆς ἐν τῷ Μεξικῷ κυριαρχίας καὶ κατανικήσας τὸν Ἰσπανὸν ἀντιβασιλέα, ἔλαβε τὸν τίτλον τοῦ αὐτοκράτορος ὑπὸ τὸ ὄνομα Αὐγουστίνος ὁ Α'. Ἄλλ' ἡ αὐτοκρατορία του δὲν διήρκεσε πολὺν χρόνον· ἐκπεσὼν τῆς ἀρχῆς τῷ 1823 κατέφυγεν εἰς τὴν Εὐρώπην, ἐκεῖθεν δὲ πλεύσας καὶ πάλιν εἰς τὸ Μεξικὸν συνελήφθη καὶ ἐτουφεκίσθη τῷ 1824 ἐν Σάν-Αγνόνιο δὲ Παδίλλα. Ἀπηλλάγη οὐδὲν ἤττον τὸ Μεξικὸν τῆς κυριαρχίας τῶν Ἰσπανῶν καὶ συνετάχθη εἰς δημοκρατίαν ὀμοσπονδιακὴν, ἀλλ' ἐπέπρωτο καὶ ἄλλος νὰ πάθῃ ὅ,τι ὁ Ἰτουρβίδης. Εἶνε γνωστὰ τὰ κατὰ τὸν ἀτυχῆ ἀρχιδούκα Μαξιμιλιανόν, ὃν ἠθέλησεν ὁ Ναπολέων ὁ Γ' νὰ ἐπιβάλλῃ ὡς αὐτοκράτορα τοῖς Μεξικανοῖς.

Ὁ δὲ τῶν Ὁθωμανῶν αὐτοκράτωρ ἐκλήθη οὕτω, ὡς ἐλέγομεν ἐν ἀρχῇ, διότι τρόπον τινα ἐθεωρήθη τὸ ἀξίωμα του ὡς τι ἀντίστοιχον πρὸς τὸ αὐτοκρατορικόν. Τὸ αὐτὸ ῥητέον καὶ περὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Κίνας καὶ τοῦ αὐτοκράτορος τοῦ Μαρδούου.

Σ. Κ. Σ.

Ῥωμαῖος ἐλεγχόμενος ὑπὸ τῶν φίλων ὅτι τὴν σὺφρονα αὐτοῦ γυναῖκα καὶ πλουσίαν καὶ ὠραίαν ἀπέπεμψε, προτείνας αὐτοῖς τὸ ὑπόδημα, εἶπε· « Καὶ τοῦτο εἶνε ὠραῖον καὶ καινουργές, ἀλλ' οὐδεὶς γνωρίζει ποῦ μὲ στενοχωρεῖ. »

ΤΟ ΜΗΛΟΝ

[Κατὰ μίμησιν τοῦ Théodore de Banville]

(Συνέχεια καὶ τέλος· ἴδε προηγούμενον φύλλον.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ (μόνη.)

Λοιπὸν μ' ἐξεφορτώθηκε καὶ μοναχὴ μου μένω.

(Σφίγγουσα περιπαθῶς τὸ μῆλον ἐπὶ τοῦ στήθους.)

Γιὰ ἔλα τώρα, μῆλό μου, μικρὸ, χαριτωμένο. . .

Τί μωροδιά! Ἐαρρεῖ κανεὶς πῶς σάν τὴν ἀναπνεύση Κάνει φτερούγια καὶ πετᾶ—

(Μετὰ μικρὰν σκέψιν.) Ποιὸς ἔξει καὶ τί γεῦσι
Θεὶ νάχη! —"Αχ, πῶς ἤθελα μιὰν ἀκρὴ νὰ δαγκάσω!

(Φερει τὸ μῆλον πρὸς τὰ χεῖλη καὶ τὸ ἀποσύρει πάλιν βιαίως.)
Κι' ὁ ὄρκος μου; — Ἐκόντεψα τὸν ὄρκο νὰ ἐσχάσω.

(Ὀλιθερῶς στενάζουσα.)

Θὰ εἶν' ἀφράτο, ὀλόδροσο, γλυκὸ γλυκὸ σάν μέλι.

(Μετ' ἀποφάσεως.)

Κι' ἂν εἶνε; τόχα τί μ' αὐτὸ; καθόλου δέν με μέλει.
"Α, ναί, τὸ ἀποφάσισα· ἀκέρωθ θὰ τάφήσω.
Ἄφου τὸν ὄρκον ἔκανα, τὸν ὄρκο θὰ κρατήσω.

(Πρὸς τὸ μῆλον μετὰ στοργῆς.)

"Ἡ Ἥρα θεὶ νὰ σὲ χαρῆ, θεὶ νὰ σὲ φάγ' ἢ Ἥρα
Κ' ἐγὼ γιὰ σκάσι μοναχὰ 'ς τὰ χεῖρα μου σὲ πῆρα.

(Ἐγγίζουσα τὸ μῆλον εἰς τὴν ἄκραν τῶν χειλέων.)

"Αχ! μῆλο, μηλαράκι μου, μετ' ὃ γλυκὸ σου χρῶμα,
Μάγγιζεις ἔτσι καὶ θαρρῶ πῶς μου φιλεῖς τὸ στόμα.

(Ἀκρωμένη δῆθεν τῆς φωνῆς αὐτοῦ.)

Θέλεις νὰ μὲ γελᾷς ἔ, με λόγια μαγεμμένα;
"Ὅμως τοῦ κάκου· δέν περνοῦν τὰ μάγια σου 'ς
[ἔμένα.]

(Δάκνει αἰφνιδίως τὸ μῆλον.)

Τί τρέλλα! Τώρα;

(Μετ' ἀδιαφορίας.)

Θάκανα καλὰ νὰ μὴν ἀρχίσω!
Μὰ τῶρ' ἀφου τὸ δάγκασα, τί βγαίνει κι' ἂν τάφήσω;

(Καταβροχθίζει λαιμάργως ὀλόκληρον τὸ μῆλον.)

Καὶ ὁ Ἐρμῆς ποῦ θὰ ζητᾶ τὸ μῆλο νὰ τοῦ δώσω;

(Φιλαρέσκως μειδιῶσα.)

Αἴ, κάποιος τρόπος θαῦρεθῆ γιὰ νὰ τον ἡμερώσω.
"Ἐχω τὰ δύο τὰ μάτια μου καὶ τὸ γλυκὸ μου στόμα,
Καὶ σάν δὲν φθάνουν μόν' αὐτὰ—ἐγὼ 'χω κι' ἄλλ'
[ἄκμα.]

(Μετὰ πεποισήσεως.)

Γυναῖκα πῶχει ἐμμορφία ὡσάν τὴν Ἀφροδίτη
"Ὀλους τοὺς ἀνδρες ἡμπορεῖ νὰ σέρνῃ ἀπὸ τὴ μύτη.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΑΦΡΟΔΙΤΗ, ΕΡΜΗΣ.

ΕΡΜΗΣ (εἰσερχόμενος ἀκροποδητή.)

"Α, νὰ τὴν! — Καὶ μοῦ φαίνεται κάτι μασσᾶ 'ς τὸ
[στόμα,]
Νὰ τῶφαγε τὸ μῆλό μου, ἢ μήπως τῶχη ἄκομα;
Θὰ ἰδοῦμε. . .

ΑΦΡΟΔΙΤΗ (ἰδίᾳ.)

Τὴν κατάφερα περιφρημα τοῦ χάχα,
Ποῦ νόμιζε πῶς ἔτσι δὰ θὰ μὲ γελοῦσε τόχα.